

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și strălătare:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.
Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la „Prăvălia industriilor români din Sibiu” (Strada Cisanădiei Nr. 27).

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Desvélirea intrigilor.

Știrile, ce circulau în timpul din urmă prin București, că exilatul nostru dl Aurel C. Popovici, membru în disolvatul nostru comitet național, ar fi rupt relațiunile sale politice cu dl E. Brote, se confirmă.

Putem da știrea ca pozitivă, că dl Aurel C. Popovici simțise deja de mult, că lupta, ce se purta când deschis, când pe infundate în contra „martirilor trădători”, deși era pusă la cale de „oculta tribunistă” Brote—Slavici, era inspirată din „locuri mai înalte” și nu în scopul, pe care-l prezentase clica Slavici—Brote ca cel adevărat, adică ferirea partidului de capitulare, ci într'un scop ocult, nemărturisit încă, dar care pe zi ce mergea eșia din ce în ce mai mult la suprafață.

Dl Aurel C. Popovici, în ale cărui convingeri autonomiste și absolut sincere în luptele noastre naționale nimeni nu putea sta un singur moment la îndoială, era de mult pe punctul de a rupe relațiunile sale politice cu dl Brote.

Soldat nu numai credincios, dar și vigilant al cauzei naționale, dl Aurel C. Popovici luase în timpul din urmă hotărârea de a nu rupe relațiile cu dl Brote până-ce nu va afla scopul cel veritabil și mereu tănuțit încă de oculta tribunistă, al tuturor intrigilor, a căror infamie o străvăzuse el de mult.

Avea o temere mare, că rupând relațiile înainte de a pune mâna pe planul întreg, mai ales pe scopul pozitiv și autentic mărturisit, n'ar fi decât cu simple bănueli.

Lui îi trebuiau mărturisiri complete și lămurite din partea celor ce umblau până aci cu apucăturile de „diplomație”, cu reticente și reserve absolute și cu un plan tănuțit, până în ziua de 23 Februarie stil nou.

Atunci, în sfârșit, dl Brote, strins de dl Popovici în chingi, într-o conferență de patru, facu mărturisirea că ziarul, pe care e vorba să-l înființeze „răsvățiții” sub absoluta sa stăpânire, nu va mai putea sta pe baza programului național, nu va mai putea proclama principiul autonomiei ca basă, ci va avea de scop prefacerea partidului național în partid moderat-opportun, în speranță, că astfel Ungurii, date fiind „intervențiile diplomatice”, vor modifica legea electorală din Transilvania.

Cu alte cuvinte, azi e: clar, că planul tuturor intrigilor e diametral opus intențiilor mărturisite la începutul campaniei, e diametral opus temerilor, că câțiva dintre martiri ar putea fi trași pe sfoară de Unguri și ar putea determina partidul la capitulare.

Planul azi cunoscut e: ca prin surprindere, prin vorbe meșteșugite, printr'un program echivoc, întreg partidul să fie prefăcut în partid moderat, oportun, să fie înduplecat la părăsirea programului național, mai ales, că clica Slavici-Brote spera, că, față de noul ziar, „Tribuna” partidului are să cază, iar întreg partidul are să aplaude direcțiunea „nouă”.

Având odată această mărturisire absolut clară și autentică din gura domnului Brote, șeful răsvătiții, — Dl A. C. Popovici a rupt imediat relațiunile și a dat alarmă în întreaga presă independentă din București și acum e hotărât a da pe față sistematic și în organica lor înlanțuire toate intrigile, originea lor, pretextullor „patriotic” dela început, desfășurarea și în fine scopul adevărat și mărturisit în toată goliiciunea sa la 23 și 25 Februarie.

Dată fiind perfecta independență de caracter și de vederi, pe care dl A. C. Popovici și-a știut-o păstra în mijlocul Bucureștiului, pe un teren politic foarte primejdios, dată fiind aitudinea sa de sentinelă vigilență a programului național față de curente ce căutau să influențeze și să determine atitudinea partidului nostru față de guvernul și partidele maghiare, dl Aurel C. Popovici are azi puțința de a lumina situațiunea politică din toate punctele de vedere și astfel sperăm, că în sfârșit toată lumea Românească, onestă și sincer însofletită de cauza mare și comună a neamului românesc va pute pénétră până în fundul causerilor și a scopului veritabil al evenimentelor și al zăpăcelilor din urmă și astfel e natural, că oamenii lămurii odată veridic și serios, pacea și armonia din sinul nostru au să fie restabile și întreg partidul pus în posibilitatea de a-și urma calea înainte.

Întrevederea M. Sale împăratului cu presidentul republicii franceze
De vre-o săptămână de zile, presidentul republicii franceze, dl Félix Faure, călătorește prin Sudul Francei, în primul rând pentru a asista la desvélirea monumentelor ridicate în mai multe orașe din acel ținut intru memoria anexărilor de către Franța. Unul dintre aceste orașe este și Mentone, în ne-

mijlocită apropiere de locul zis Cap-St-Martin, un colț de paradis, unde de mai multă vreme petrece M. M. Lor împăratul și împărăteasa Austro-Ungariei.

În vederea acestora, de mult încă a fost hotărâtă o întâlnire între cei doi capi de stat. Întâlnirea a avut loc la 5 Martie, ziua sosirii presidentului republicii la Mentone. Mai întâiu s'a dus M. Sa la primăria din loc să facă visita presidentului, care a durat 25 minute. Un sfert de cias după aceea, dl Faure a venit la Cap-St.-Martin spre a reîntoarce visita Monarchului nostru, M. M. LLor așteptau pe president pe terasa hotelului. Visita a ținut un sfert de cias. Foile franceze scot la iveală caracterul neoficial al întrevăderii, ceea-ce era exprimat și prin îmbrăcăminte: toate persoanele, printre care și ambii capi ai statului, purtau numai redingotă neagră, ear' nu frac.

Întorcându-se acasă, presidentul Faure s'a îmbrăcat în frac și s'a dus mai întâiu la Monaco, pentru a face visita prințului Albert al acestui stat microscopic; ear' pe urmă la La Turbie, unde petrece Țesareviciul (moștenitorul la tron) rusesc, George, fratele actualului Țar Nicolae II. Nici aci, afirmă foile, nu s'a vorbit nimic despre politică.

...„Cetățeni, frați de ai nostri”.

O foaie românească scrie despre prigonirea „Manifestului”, că lovitura dată celor-ce „au eșit în public cu Manifestul” nu o socotește „ca o pedeapsă după oare-care dreptate ori întemeiată pe vre-o lege”, ci ca o nouă șicană, ce se face „unor cetățeni, frați de ai nostri”. Membrii comitetului național — niște cetățeni din întâmplare — frați ai nostri. Așa scrie foaia săptămânală — cea cu unicul „adaus”.

Panama terra marique!

Aceasta e cea mai nouă signatură a starilor din Ungaria: corupție panamistică pretutindenea, pe apă și pe uscat. A spus-o o competent în loc competent: un deputat maghiar în parlamentul maghiar.

La milleniu ar trebui ilustrată această frasă pentru expoziție.

Rutenii din Galiția.

„Duspartii” din Lemberg anunță, că conclusele sinodului bisericesc al Rutenilor, ținut la 1891 au fost primite și întărite de Papa. La toamnă vor fi promulgate în toate diececele rutene gr.-catolice. Prin ele se consacră drepturile și privilegiile, ritual și disciplina bisericii rutene. Chiar și unele datini vechi resuscitate acum au fost întărite. Galițianin salută cu bucurie acest fapt, se miră însă cum de întărirea sinodului a trebuit să aștepte 5 ani.

cile dăruite de buna ei mamă, fustele bogate de frumseți, pe cari, fiindcă nu-i trebuiesc, le dă la o parte; ear' dintr'un colț, din cel mai ascuns loc al armariului ridică Mărioara cu ochii schinteietori, cu obraji rumeni, ca două mere domnești, o pânză subțirică, albă ca călăoarea și cusută pe unele părți cu pușori, cu bibiluri și alțiie care de care mai frumoare și mai măiestrite...

Era iia ei de mireasă, munca ei cea ostentitoare, pe care, fetele din Cernești, strădănicele feteșane, o încep cu mult înainte de a bate peșitorii la ușa casei lor, urmând cu credință prorocia și credința bine înche-gată a mamelor, cari zic, ba susțin cu tărie, că dacă iia este cusută gata nici nunta nu mai e departe.

Podoabei celei frumoase a Mărioarei nu-i mai lipsia decât niște pușori pe la umeri; care era să fie lucrul de îndeplinit, pe ciasurile dinainte de prânz.

Urmând gândurilor puse'n capul ei, vedem pe Mărioara șezând în unghiuțel verde și tăcut din dosul casei, deasupra căruia se întindeau crengile unui nuc mare și stufos, așa, încât adumbeau chiar și casa vecinului lor, ear' când era spre apus umbra ajungea până la colțisorul curții flăcăului Ionel. Și Mărioara trăgea cu strădanie firicelul prin pânza albă și se gândia la lume, cât de frumoasă, și cum să simte de bine, că vecinul ei Ionel, duce la oraș și că ea poate se coasă mai bine, căci coasă afară, ci nu în casă, căci voinicul Ionel —

Aurel C. Popovici.

Bucuria celor buni.

Pasul de toți iubitalui tiner, al dlui Aurel C. Popovici, idolul tinerimii și temelia nădejilor pentru viitor, a produs de sigur mare bucurie în toate inimile de bine simțitoare.

Vom auzi, credem, accentele de veselie în curând. Unul l'am auzit aseară, după încheierea foii, când am primit următoarea telegramă:

Alba-Iulia, 6 Martie 5 ore p. m.

Știrea „Gazetei” despre scrisoarea lui Popovici către Brote a produs aici neșpusă bucurie. Mai mulți Români întru-niți aici pentru procesul „celor 40” au trimis un salut domnului Popovici.

Expulsarea (?) lui Popovici.

Foile, opoziționale din România, ce ne sosesă, spun, că în București circulă șvonul, că guvernul ar avé de gând să expulzeze pe Aurel C. Popovici din țară.

„Cei mai mulți — scrie „Epoca” — nu pot admite, ca un guvern românesc să recurgă la violențe de asemenea natură”.

Eventualitate

„Epoca” scrie:

Întrebat azi de unul din redactorii nostri, dl Aurel Popovici a declarat următoarele:

— Am auzit că e vorba să mă expulzeze și cum legea îmi dă dreptul să aleg punctul pe unde să fiu expulsat, voi cere să fiu predat autorităților ungurești la Verciorova sau la Predeal, ca apoi să mă închidă prin pușcărele ungurești!

Serisoarea

dlui Aurel C. Popovici

câtă

dl Eugeniu Brote.

Domnule Brote,

D-ta știi, că eu am intrat în partidul și mai în urmă în comitetul național cu un sistem de idei preconizat de mine la toate ocaziunile, în publicistică și în conferențe, și cu toată tăria unor convicțiuni profunde de ani de zile.

Știi apoi, că în legătură cu aceste idei eu stăruiam fără încetare pentru-ca să sistemisăm și să punem la cale o serie întreagă de acțiuni politice, la care ținam și țin atât de mult și că numai în speranță, că vom isbui să pornim odată acest sistem de idei și de lucrări în politica națională, îmi dasem și eu astă-

toamnă consimțământul pentru „regularea” raporturilor „Institutului Tipografic” dela Sibiu în sensul propunerii d-tale.

V'am declarat atunci, d-tale și fraților Albin franc și deschis, că în ceea-ce privește partea mea de „comproprietar” al Institutului, ți-o cedez d-tale, dar' pentru partea juridică a propunerii d-tale față de ceilalți conproprietari, eu nu mă pot angaja la nimic, deoarece această juridică parte a chestiunii n'am reușit s'o cunosc nici-odată exact și nici nu mă interesam prea mult de ea. Dar' lucrurile s'au desvoltat în contra așteptărilor d-tale și după multe peripecii și incurcături Institutul Tipografic a rămas proprietatea și prin urmare și sub directă și exclusivă influență politică a celorlalți colegi ai nostri din comitetul național.

Cei mai apropiați dintre prietenii nostri politici au cerut cu insistență, ca fără amânare să fundăm un nou ziar național în Transilvania, „pentru-că dl Dr. Rațiu și ceilalți martiri au luat înțelegerea cu Ungurii, nu mai vor să știe de luptă și sunt gata să încheie pace, în detrimentul programului național dela 1881, cu Maghiarii”, — precum suna stereotipește argumentul cel mare, ce ne venia și de aici, și dela Sibiu, în deosebite variante și pentru a cărui acreditare unele simptome politice păreau într'adevăr caracteristice.

D-ta timp îndelungat susțineai, că nu putem scoate ziarul până-ce nu ne vom fi înțeles noi, exilații și prietenii nostri politici din Sibiu, asupra direcțiunii, în care ar avé noul ziar să apară și să lucreze.

Deși eram deja de mai mult timp foarte nedumerit asupra acestei direcțiuni preconizate de d-ta, dar' deoarece-ce d-ta tot nu găsisese încă momentul potrivit (!) a ne expune, care ar fi să fie această chestiune, — am așteptat.

Acum, în sfârșit, sosind un om de încredere al amicilor nostri din Transilvania, d-ta în conferențele noastre, a celor patru, în 23 și 25 Februarie n., ne-ai declarat scopul, pentru care am avé să înființăm ziarul, anume: ca să constituim în Transilvania un partid guvernamental, în vederea reformei legii electorale din Transilvania.

Am fost și sunt în contra acestei idei sub ori-ce formă „mi-s'ar prezenta.

Văzând însă persistența d-tale în această tendință de a se da chestiunii naționale de acțiune înainte o direcțiune moderată oportună și fără a mai

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Iubiții.

— Schițe. —

Cerul cel mai curat, cel mai plăcut, cel mai lipsit de nori, cerul lunii lui Iunie acoperia satul Cernești. Ulițele satului, casele cele sărăcăcioase, gardurile de spini acoperite cu albituri strălucitoare, înapoia lor livezile cele verzi și prundișurile cele pustii și pleșuve cari se ridică în depărtare asemenea unor fâșii limpezi și luminoase, cari înecă vederea omului de pe deal — acestea toate, dar' toate erau ca și în aur învelite, pline de miros plăcut, de lumina curată a zilei ce era tocmai în zorire. De ce oare zorile astea de vară te fac să visezi treaz și împrumută puterea, ca să-ți miște coardele inimii simțitoare? De ce? Și earăși: de ce?...

...Poate că noi credem-că vedem în lumina-i strălucitoare o zare, o mândră zare a pompei celei mai auri și de aici provine că îndepărtarea, mai mult, neajunsul ne amurgește cu minunile și ghețiturile sale în veci nedeslegate; poate-că de aceea, că ducul răcoros și străbătut oare-cum de o presimțire a unei fericiri străvăzătoare, a unei norociri soratice, că... sufletul, el, sufletul poate să înflorească chiar din sine însuși.

t Gândiri înmuite, gândiri calde și înălțate oare de inimă, chipuri luminoase, chipuri dulci primăvăratice se deșteptau, la vâzul fermecătoarelor raze ale soarelor, în capul drăgălaș al harniceii feteșane, al dragei Mărioare, când ea sui în sbor treptele de culoare castanie și roșnate de dinții nemiloasei vremi. Ea alerga cu pași repezi în odaia ei cea sărăcăcioasă, care, cu toate cele din dimineața aceasta, era plină de razele soarelui. Prin fereștriuca mică străluciau și năpădian razele în lăuntru — afară ochii cei castanii ai Mărioarei, spionând în îndepărtare, peste colinele întinsului și peste lacul vinețiu din apropierea satului, precum și în apropiere în curtea vecinului... un om tiner, brun de culoare, ochi ageri, teint frumos, statură potrivită și tocmai gata de a da ascultare șoaptei Mărioarei. Copleșit de dulci simțăminte își prindea capul bidiviu spre a merge la oraș, ca omul dela țeară, care dacă merge la oraș, mai duce, mai aduce și face cum poate și cum îi dă mâna, ca să invade capătăile nevoilor casei.

Cu un cântec vesel ce i-se strecura printre buze, lucrul îi mergea strună și iute tinerului nostru june, așa că o mulțumire trebuia să simți la privirea lui, cel puțin Mărioara la privirea lui pleca cu o hotărâre strașnică și cu un optat isvorit din adâncimile inimii; stătu un pic cugetându-se și în-genuchiă apoi — urmând unei goane de gânduri — pe cari nici cutez a le spune — în-genuchiă înaintea lăzii, unde își țină toate scumpeturile: antierul de Duminecă, cârtici-

— dacă Ionel ar fi acasă — — — nu, Ionel de loc nu trebuie să vadă, doamne ferește, nu trebuie să vadă, că ea coasă la iia cea de mireasă! Și după aceea început a țese mai departe gândurile, cum de se află pe alduitul pământ oameni cu inima așa de sălbatică, ca Stana cea mândră, cu ochii ei cei mari, care era așa de curățică, așa de spălătea și care s'a dus la oraș, ca cusătoare la o doamnă, în slujbă în orașul, unde de bună-seamă cu voinicul ei Ionel se va — — —

Atât de departe a ajuns Mărioara cu gândul, când niște pași aspri și bine cunoscuți o spăriară, o fețișoară răzătoare dincolo de gard și voinicul Ioan — — da, într'adevăr, același Ionel, căruia nici-decum nu-i era iertat să-i vadă iia de mireasă, același, pe care ea însuși l-a privit când făcea pregătirile pentru a pleca la oraș și care-i zise cu glas desmierdător: „O bună dimineață, Mărioaro. Mi-am înjugat robul ca pe un bou, însă pare-că astăzi cobesc la câștig”.

Mărioara de abia îl auzi, cu inima sfințită de băteii privii înspre iie, pe care o ar fi dorit-o în gândul seu nefățirțit cine ști în a cui casă. Căci, trebuie să se știe, Mărioara nutria convingerea, că slăbiciunea cea mai mare a bărbatilor e deșertăciunea, și aceasta e aceea ce dă naștere iubirii de sine. Și curiosul acesta de Ionel chiar acum! Ba uite cum se apropie de-a cabinele, mai tare și tot mai tare, se așează domol pe lavița răzimată de nuc, își ațintește ochii cei pénétr-

zători și apoi grăi ca un cunoscător în treaba aceasta:

„Frumos lucru! Pentru-ce, dacă ești bună să-mi spui?”

„O iie pentru prietena mea Nuța, ea săraca atăta are pe capul ei, încât nu mai știe unde-i stă capul, cu nunta asta în care s'a incurcat”, zise Mărioara plină de nelămurire în vorbele sale.

Dar' Ionel nu să lăsa înșelat cu una cu două: „Dragă, ca să i-se și schimbe garda ei. Cum ar fi, dacă dumnia-ta 'mi-ai lăsa lucrul asta pentru — mireasa mea?”

Și când copila înroșită a întins mâna ca să tragă firul, urmă el mai departe: „Nu știu încă, dar' tu, pentru tine, pentru d-ta eram să zic, cel mai bun trg e: Dragostea nu se platește cu aramă.

Ce a răspuns Mărioara, cum au devenit amândoi una — eu nu pot destăinul. Mie, povestea 'mi-a spus-o o rândunică cu aripioare lungi, ce tocmai se întorcea din acele țeri, și după spusa rândunicei spun și eu, că frumoasa feteșoară n'a mai răspuns nimic la întrebarea lui Ionel și mai spun și aceea, că îndrăgostiții Ionel și Mărioara în răstimp de clipe multe și fericite au vorbit numai în limba mută, în limba veche ca veacurile și vecinic nouă, care din vechime, de cătră toți și în tot locul a fost pricepută, unde numai înfloresc și să înbesc inimi.

Sibiu.

Emma.

accentua programul național, direcție, despre a cărei utilitate d-ta declară a fi pe deplin convins; ținând seama de declarația d-tale categorică și repetită, că altfel d-ta nu poți și nu vei sprigini înființarea noului ziar; pe de altă parte, având eu convingerea nestrămutată, că direcțiunea pe care d-ta dorești să o inaugurezi nu mai corespunde într-o nimic vederilor mele politice, de cari această direcțiune se deosebește diametral și absolut, — și nu mai poate corespunde, după a mea părere nici simțimentului general al Românilor, nici permanentelor noastre interese naționale, — pentru toate aceste motive mă văz nevoit, domnule Brote, a-ți împărtăși, că eu la această direcțiune politică nu mă pot angagia, deci nici la lucrările pregătitoare pentru înființarea noului ziar eu nu voi lua parte și astfel, te rog, să consideri relațiunile politice între noi doi sfârșite.

Primește te rog, domnule Brote, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

București, 27 Februarie 1896 n.

Aurel C. Popovici.

(Scrierea aceasta ni-a trimis-o însuși dl Popovici).

Procesul celor patruzeci.

— Raport special dela exmisul nostru —

Alba-Iulia, 5 Martie 1896.

(Urmare.)

Martorul Novak, primarul orașului un Slovac renegat, spune, că a luat dispozițiile de lipsă pentru-ca să impedeze „demonstrațiunea”. El a știut, că va fi demonstrațiune pentru-ca dl Patîța și când s'a dus la Cluj a mers la gară demonstrativ pe jos însoțit de alți câțiva. În ziua sosirii dumealui a văzut cete de oameni de pe sate trecând chiar pe sub ferestrele sale (mare cutezanță) încă cântând.

Rosca, căpitanul poliției (Român de origine), s'a informat pe cale privată, că va fi ce va fi... La sosire a invitat pe P. se iese loc într-o trăsură, dar' i-a refuzat.

Janó Péter, un gendarm, spune povești ne mai auzite până aci: că trăsură lui P. a venit împodobită cu „flori verzi”, că i-au dat buchete și doamna P. și fida dîtsei.

La 12 ore sfârșește cu acești martori și pertractarea se susprinde până la 2½ ore d. amezii.

După amezii sunt ascultați George Popa, Ioan Popa, Cornel Pop. (soldat, venit anume din Brașov) și Ioan Chirilă.

Martorul Dr. Mayer Ödön, avocat (Jidan), spune, că a auzit cum dl Patîța s'ar fi plăns majorului Watzka în nemțește: „Eată cum e stăpânirea ungurească! M'au condamnat la Cluj, și acum vreau să mă omoară în casa mea, cu gendarmii. Au vrut să mă împuște. „So ist die ungarische Regierung, Herr Major“.

Intr'aceia li-s'a amestecat în vorbă Gyulafi, comisarul poliției, un mic titirez, ce-ți face o impresie de Pepelea. Dl Patîța l'a dat în lături, cu vorba: În lături, micuțule, că acum vorbesc cu un domn mai mare ca tine!

Urmează martorii: Debreczeni (venit dela Dej), Polonyi Gyula, Cserba Károly; mărturisesc contra lui Patîța, dar' își contrazic.

Sotia lui Nic. Muntean spune, că eșind din culină a văzut cum Dergan (dela poliție) a prins pe dl Patîța, când voia să suie treptele, l-au tras la vale și l-au prins de piept. Copila dlui Patîța, spăriată a strigat: tulaj! că omoară pe tata! — și a fugit în chilie. Atunci bătăna s'a dus să vadă de copilă, și ce s'a întâmplat mai departe n'a văzut.

Medrea Arion (al 20-lea martor), primar în Tâlna, spune, că Medrea învățătorul, l'a spus lui în biserică, după sfârșitul sfinteii liturghii, că „eată azi vine dl Patîța; am tot auzit oamenii întrebând, oare când vine, că avem treburi cu dumnului — „le poți spune, că azi vine“.

Președintele: La „cercare” ai spus la protocol, că d. Medrea în biserică spus la „toți voamenii, nu numai d-tale... — La protocol se poate scrie, dar n'am spus.

— Nu se poate scrie, că-i scris.

— Poate fi scris, că nu-i scris „într'a-

devr“.

Maria Ciumbudean, Sofia Moldovan, Maria Rațiu, niște babe iertate, au văzut și ele scena desrăisă de vîd. lui Nic. Muntean. S'au spărit și au fugit.

Urmează un acusat, care a fost impecat până acum să vină: Ioan Berghian, de 44 a., unit, trăeste „din palmă” în A.-Iulia. Fasiunea lui neinteresantă.

Martorul următor e dl George Meseșan, teolog în Blaj. O figură înaltă, în talar, atrage „atențiunea”. Pe când s'au întemplat crimele își făcea serviciul de armă în A.-Iulia, ca sub-

locotenent în rezervă. A mers cu compania la casa d-lui Patîța. În jur a văzut „grupe de Jidani“.

Președintele: De ce zici „Jidani“?

— Au fost numai Jidani.

— Pe ce i-ai cunoscut?

— Pe față...

— Ala greu lucru... (ilaritate)

A auzit vorbind pe dl P. cu majorul Watzka — dar de „ungarische Regierung“ n'a auzit.

Majorul Luaterbach, o figură elegantă, depune fasiunea nemțește, într'un limbajiu frumos. Nimic nou nu poate spune.

Doi din cei 28 martori nu pot fi ascultați, fiindcă unul (Doboka) e mort; ear' celalalt Deutsch Adolf — e în doliu...

La 5 ore se sfârșește ascultarea martorilor.

Procurorul propune luarea jurământului martorilor acusei.

Coriolan Bredicean excepționează jurarea gendarmilor și a poliștilor, ca fiind supuși ordinelor mai înalte, fiindcă au lucrat după anumite instrucțiuni și sunt obligați la păstrarea secretelor oficioase.

Tribunalul se retrage să hotărească. După ½ oră anunță că va hotărî mâine fiind nu s'a făcut încă confrontarea martorilor contrazicători.

Sfârșit la 5½.

III.

Alba-Iulia, 6 Martie.

Inceputul la 9 ore. Se fac confrontările, cari țin până lu 10, dar' fără rezultat. Fiecare rămâne pe lângă depunerea sa de mai înainte.

Se cetesc acte: fasiunile unor martori, morți deja, sau absenți; testimoniile despre averea și purtarea morală.

E plicticos să mai ascuți.

Acusatul Rubin Patîța cere să se cetască relațiunea majorului Watzka către comanda regimentului.

Procurorul o află irelevantă, dar' n'are nimic în contră.

Se ceteste (nemțește) și reese din ea, că ministrul a dat primarului ordin să impedece cu ori-ce preț ori-ce demonstrație.

Se ia jurământul martorilor — și cu asta se sfârșește partea dinaintea amezii.

(Va urma).

Partidul poporal și naționalitățile.

„Alkotmány” din 4 Martie publică un foarte interesant articol, intitulat: „A nép párt táborá”, din care extragem următoarele interesante părți:

Nu cedăm, în luptă vom fi săruitori, până-ce n'am învins liberalismul și n'am mântuit Ungaria.

Da, principiul de căpetenie al politicei noastre e, să conservăm creștinătatea și civilizațiunea în contra liberalismului, a statului ireligionar și a guvernelor tiranice, căci — dacă această basă a societății noastre s'ar perde — atunci aici s'ar sparge ori-ce ordine, proprietate, siguranță personală, morală, familie și Ungaria cea istorică nu se va putea susține.

Și astfel grăesc batjocoritori nostri, că sîntem trădători de patrie, panslavi, Austriaci, Daco-Români, pentru-ca vorbim slovește cu Slovacii, nemțește cu Nemții, românește cu Românii, ungurește cu Ungurii. Aceia o zic aceasta despre noi, cari de 20 ani începând și-au întemeiat liberalismul pe lăsarura Românilor, Slovacilor și a Nemților, dela cari și-au câștigat majoritatea cu bani jidovești și cu forța puterii. Lor li-a fost iertat să bage în pungă și să facă prăpădit ținutul de sus al Ungariei, Ardealul, Bănatul și ținutul de peste Dunăre.

Dar' ce se mulțumească partidei liberale Slovacii, Svabii, Sârbii și Românii? Poate bunăstare, mulțumire, libertate și patriotism? Îndrăgiti-vă-ți cu statul maghiar și cu națiunea? Câștigatu-vă unității națiunii, ori că i-au înstrăinat de noi mai tare? De o mie de ani am trăit la olaltă în bine și în rău, și împreună ne-am vîrsat sângele pentru această patrie în contra Turcilor, Nemților și Rușilor și libertatea ungurească sfântă și scumpă le-a fost, lor așa ca și nouă. Comunitatea aceasta nu au putut-o susține agitatori plătiți, dar' guvernele liberale ungurești au putut-o strica Solidaritatea popoarelor au dăruit-o cu sistemul apăsării și al jefuirii, și prin aceea, că nu i-au lăsat să vorbească, ci le-au pus pe spinare deputații lor, cari nici-când n'au înțeles, ce-i trebuie poporului, ci au venit numai interesul propriu și au urmat porunca guvernului. Stăpânirea aceasta de partid a crescut pe panslavi și pe Daco-Români, și acum numai aceea ti doare, că își tem de popor mandatele.

Când au făcut politica bisericească, nu le-am spus oare liberalilor, că prin strîncinarea religiei ascute numai chestiunea naționalităților. Ei au zis că aceasta este unitatea națională, ca-și-când felul de legare al căsătoriei civile, ca-și-când protocolul purtătorului

de matricule al statului ar pute crea unitate națională. Pe când în cărțile rubricate viețau nu e, acelea nu sînt oameni ci litere, cari fungează acolo și oamenii vătămăți în simțimele lor religioase și familiare prin cheltueala aceasta fără de folos și prin ordinațiunile aștătoare la ură, se înstrăinează numai de cătră stat. Revisiunea așadar e mai patriotică decât dăinuirea încăpățînată a schingiurii. Noi am avut dreptate, că fac o rea politică de naționalitate, acei cari au adus și duc în îndeplinire legile politice-bisericești. Totuși ei ne înjură pe noi. Nici un rău!

Domnul nostru Iisus n'a vorbit unguerește, și totuși pe toți ne-a învățat la patriotism. Religia întregii omenimi ti zice: „Învățați toate popoarele!” Și sîrbarea Rosaliilor a dat fiecărei limbi dreptul comun de a se ruga, dar' pentru aceea totuși credința lui Iisus a devenit legătură pentru toate naționalitățile Ungariei și apa botezului nu e apă despărțitoare. Astfel și partida poporală predică dragostea Slovacilor pentru patrie și libertate, în slovește, Românilor dreptatea în românește, ear' Nemților le explică în nemțește datorințele cu cari datorează regelui maghiar, țerii și statului și ei toți ne pricep că trebuie să se unească cu Maghiarii pentru apărarea religiei creștine și a patriei comune, ca cu puteri unite să putem susține pentru noi pămîntul acesta sfânt și pentru un viitor mai fericit copilor nostri.

Pentru-ca nu poate fi între noi, cei cari sîntem fii și cetățeni cu drepturi egale ai acestei patrii, de deosebirea limbilor, deosebire de partid, dacă ne unim în politică. Dacă până aci fiecare naționalitate și confesiune a putut fi liberală pentru-ca poporul a mai sperat încă, s'a încrezut în guvernatorii sei, și nu a voit să se supună, tot așa putem fi și vom fi partizanii poporului.

Prin aceasta va fi tare creștină Ungaria, așa, că fiecare fiu adevărat și curajos dă mîna împreună și se jură pe cruce, care e mîntuitoarea noastră a tuturor, că vom lupta pro Deo patria ot libertate, cu credință pentru Ungaria, pentru-ca patria ne cheamă timpul e aci acum ori nici-odată, robi nu vom fi mai mult!

Desastrul Italiei.

Nenorocirea care a ajuns pe frații nostri Italieni pe câmpiile Abyssiniei este mult mai mare decît se-i consacram numai cîteva șire în cronica politică; ear' consecuențele ce după toate probabilitățile vor isorvi din ea, sînt atât de importante, încît es din cadrul obicinuit al politicei de toate zilele. De aceea și consacram desastrului transmis prin depeși o expunere mai amănunțită.

Pentru ultima-dată ne-am ocupat de campania Italienilor în Abyssinia în numerii nostri dela 25 și 26 Ianuarie, relatînd capitularea garnisoanei din fortăreața Makalle. În urma acestor două pierderi, aproape jumătatea terenului cîștigat până atunci a venit în mîinile Abyssinienilor și trupele italiene au fost silit să se retragă până la orașul Adigrat (a se vedea pe mapă ținuturilor acelor). De atunci Italia trimitea în Eoythrea fără întrerupere trupe nouă, cu scop nu numai a-și răbuna de cele două înfrîngerii, dar' a câștiga încă și alte provincii din Africa nord-estică. Cu tot sporul trupelor însă, comandantul suprem generalul Baratieri nu s'a putut hotărî a ataca pe dusman, din cauza preponderanței lui numerice. În tot restimul acesta trupele italiene au fost silit să-și schimbe de mai multe-ori pozițiile ocupate, căci mișcările ostirii abyssiniene amenințau, că vor stavili drumul Italienilor spre capitala coloniei lor, Erythraea, orașul maritim Massauah, pe Marea-Roșie. Și într'a-adevăr legătura între trupe și Massauah ar fi fost odată (cam o zi-două) întreruptă, dar' earăși apoi restabilită. La acestea s'a adăugat mai în urmă și împregiurarea, că două legii de indigeni, până atunci combatînd cu Italienii împreună, s'au lăpădat de ei și au trecut în tabăra conaționalilor lor Șvani.

Retrăgîndu-se mereu spre mare, Italienii au părăsit de mult și orașele mai mari Axum și Adlua, locuri sacre Abyssinienilor, cari le și ocupară imediat; în urma urmelor generalul Baratieri s'a așezat între rîul Mareb și orașul Adigrat, care se află numai într-o depărtare de 150 kilometri dela Massauah. În aceste poziții se aflau beligeranții cam de vre-o trei săptămîni; trupele nouă din Italia sosiau necontenit în Erythrea; ear' publicul devenia tot mai nerăbdător, nemulțumit cu mersul campaniei, necăjit pe generalul Baratieri, necăjit pe guvern, scurt în optima formă tare nervos. Situația guvernului din zi în zi se făcea mai anevoioasă, se apropia redeschiderea camelor, la 5 Martie, guvernului li trebuia ceva succes spre a paraliza furtuna ce i-se pregătia. Pentru a proceda mai sigur, guvernul trimise ca comandant suprem al trupelor în Erythraea pe unul din cei mai de valoare militari, generalul Baratieri.

care până în 1886 slujia în armata austriacă.

Fie că guvernul însuși presiona pe Baratieri spre o faptă strălucitoare, fie că el însuși simțindu-se vătămă în amorul propriu și ambiție prin numirea gener. Baldissera ca comandant suprem, destul că el hotărî a întreprinde un atac asupra Abyssinienilor Dumineca trecută, la 1 Martie.

S'a ales, cu desastrul acela enorm, grozav, care de 4 zile în toată Europa a pus toate chestiunile politice departe pe al doilea plan. Zi fatală, cu consecințe și mai fatale.

Lupta s'a început des de dimineață și a ținut numai 6 ore și în timp de aceste șese ore trupele italiene au fost bătute cumplit; au pierit 8000 soldați, între cari trei generali, mai mulți coloneli și un mare număr de alți ofițeri. Raport detaliat și demu de credință nici până azi nu găsim publicat în foi; știrile cele mai multe sînt dela corespondenți particulari. Despre brigada generalul căzut Dabormida nici până azi nu se știe încotro a fugit, unde se află. Toate tunurile au trebuit să fie lăsate pe câmpul de bătăie, căci atacul Abyssinienilor era așa de năvalnic încît soldații nici n'aveau vreme să inhame caii la ele. Panica s'a început cu fuga indigenilor A scaris, combatînd împreună cu Italienii; în urma lor întreagă armata a fost demoralizată: fiecare fugea încotro putea, nu era stăpînit decît de gîndul propriei scăpări, cu ori-ce preț, călcînd, rîniind pe cei ce li veniau în cale, li stăveau fuga. Generalii Baratieri și Arimondi încercau cu revolvere în mîna a opri pe loc soldații, nimeni nu asculta.

Poate-că până luni ziarele vor aduce mai multe amănunte despre pierderile, efectul și urmările desastrului. Prima și cea mai gravă urmare este căderea ministerului; și după toate probabilitățile îngroparea politică a lui Crispi.

Sgduitura puternică a triplei alianțe; mergerea, din cauza aceasta, a conțelui Goluchovski la Berlin.

Eată unele frase rupte din depeșile dela Roma caracterisînd situația:

„Spiritele pe Monte-Citorio (unde se află camera) sînt afară din cale de înțaritate...”

„Confusia și consternarea e mare...”

„La porunca Papei a fost așezat Te Deum-ul ce era să se țină în catedrala Sf. Petru cu prilegiul jubileului de suirea pe scaunul pontifical al lui Leon XIII...”

„Studentii au înfipt un mare steag negru pe balconul universității...”

În Veneția, Padua și Verona s'au întemplat manifestații vehemente contra răboiului din Abyssinia. În Veneția au fost arestate 17 persoane. Teatrele sînt închise.

Demonstrațiile se urmează de altfel în toate orașele; sînt înscenate mai ales de cătră studenți. Cele mai furtunoase și neîntrerupte se semnalează din Milano.

O depeșă oficioasă din Berlin începe: „Înfrîngerea Italienilor se apreciază aici ca foarte gravă”. „Nord. Allgem. Zeitung” scrie, că despre lupta dela 1 Martie în Abyssinia se poate astfel spune: „A fost pierdută înainte de a fi fost începută”; ear' „Berliner Neueste Nachrichten” se pronunță, că însemnătatea Italiei în tripla alianță a scăzut aproape la zero și punctul gravitativ al ei trebuie pus mai spre Orient.

O foaie radicală italiană scoate la iveală ca un fapt înbucurător, că deja la prima știre despre demisionarea ministerului Crispi, hărțile de valoare la bursă s'au ridicat.

Pentru ziua de 5 Martie, în care s'au redeschis ambele camene, poliția a luat măsurile cele mai întinse, spre a împedeza disordinea pe dealul Monte-Citorio și împregiurime. În piața Colonna stăteau mai multe detașamente de infanterie; gendarmi, poliști, un mare număr de poliți secreti și de ofițeri de siguranță păziau fațetele porților parlamentului, străzile și piețele...”

Cele mai nouă depeși vorbesc despre mari neorînduiri întemplate în Roma, dar' nu le vom mai înșira din cauza lipsei de spațiu.

N oi și „milleniul”.

(O Prelegere publică).

(Urmare și fine.)

De altfel însă această idee, conștiință fiind de împregiurările în cari ne aflăm, și de diferitele păreri contrare, îmi permit a vi-o prezenta sub cuvenită rezervă, și numai ca pe o modestă părere individuală.

Și acum voi trece la un punct nu mai puțin marcant al acestei prelegeri, la ținuta tinerimii poporului român, la ținuta acelei tinerimii înforbitoare care în vremile mai recente, de grea cumpănă, nu a pregetat un singur moment, de a se afirma și manifesta ca o falangă viguroasă și entusiastă a frunțașilor naționali, falangă gata la ori-ce jertfă pentru idealul

strălucitor, epre care cu mic cu mare năsim.

Ținuta unei astfel de tinerimi, nu poate fi cred, decît numai așa cum trebuie se fie: precisă și bărbătească.

Simțind așa, cum neamul ei simte, și inspirându-se numai din neprihănită iubire de limbă, datine și obiceiuri, ea va urma fără îndoială direcțiunii croite deja de luptătorii de frunte, luând o pozițiune deamă față de tîm-bălăul maghiar, poreclit „milleniu”.

Și nntrese viu intimă convingere, că nici un universitar român independent și simțitor față de păsurile, suferințele și aspirațiunile înălțătoare ale poporului nostru nu-și va călca pe inimă, opunîndu-se unui curent atât de sănătos și promițător.

Eată deci în schitare generală și poate în multe privințe foarte mancă, pașii, cari țin de absolut necesar a se întreprinde față de sîrbarea maghiară.

Tinerimea universitară română din Transilvania și Ungaria, în bună înțelegere și solidaritate cu colegii sîrbi și slovaci, aliați în luptă și frați în suferințele ce îndurăm, își va ține de sfîntă datorință, ca tocmai în ajunul sîrbilor millenare să lanseze un manifest rezolut atît locuitorilor patriei noastre, cît și întregii lumi culte, în care va protesta în termeni generali contra milleniului, promițînd a se pronunța mai amănunțit și cu deplină conștiință de demnitate la timpul seu.

Acest timp cred, că ar fi consult să cadă între ținutarea congresului regnicolar al universitarilor maghiari la Kecskeket și între a congresului internațional al lor, stabilit pentru începutul lui Septemvrie anul curent.

Atunci vor arangia și universitarii români, sîrbi și slovaci din patrie un congres regnicolar la Budapesta, în care se va remuștră energic contra „abusurilor millenare”.

Ținerea acestui congres al tinerimii naționalităților aliate, chiar în metropola șovinismului maghiar, în Budapesta și în fața întregii lumi maghiare și străine are o importanță, reprezentînd un solemn moment în viețea noastră politică.

Totodată se va redacta și răspândi din partea acestei tinerimi, în mii și mii de exemplare atît între, cît și afară de marginile țerii, un protest mai amănunțit (de vre-o 50 pagine), care vestind cu argumente reale milleniul, va justifica până la evidență ținuta tinerimii univ. nemaghiare.

Firește, că atît manifestul amintit, cît și protestul, vor fi redactate nu numai în limbile: română, sîrbă și slovacă, ci și în limba germană, italiană și franceză. spre a pute fi cu atît mai mult și mai cu folos cetite.

Ar mai rămîne acum o singură chestiune de lămurit: Ținuta fraților din România.

E foarte natural, că uniți în sentimente și solidari — ca niște adevărați fii ai aceluiași neam cu mare viitor — frații noștri de dincolo, nu vor pute nici simți, nici gîndi altfel ca noi în fața celor-ce se vor petrece în marginele permise de considerațiunile și legăturile internaționale, încă nu vor întrelăsa a asculta de glasul inimii lor tineresti și invăpăiate de entusiasm, dînd expresiune resensului lor îndreptățit, și ținîndu-se departe de sîrbările millenare!

În sfîrșit înainte de a încheia, încă o singură observare.

Știu, că nu puțin vor fi aceia, cari auzind cele spuse, vor obiecta — nu fără cuvent — că Maghiarii deja din fire foarte violenți și porniți spre brutalizare, vîzînd, că până și cea mai strălucită sîrbătoare a lor e turburată de agitatorii „fără de Dumnezeu”, (citez, cred, fidel) își vor perde cu deservire sîrita, și în turbarea lor, vor folosi chiar și cele mai oribile măsuri spre a reprimi și năbuși glasul puternic și autorizat al nemaghiarilor țerii, îndreptînd asupra-ne baionetele gendarmilor și puștile soldaților unei țeri întregi, lipsindu-ne cu totul de scutul legii, și lăsându-ne fără nici o milă, pradă cruzimii prea bine cunoscută a suspomenișilor „paznici ai ordinii publice”.

Fie! În mersul și tactica noastră nobilă și leală de luptă fătîșă, nu baionetele Maghiarilor ne vor pute stîngîni, nu noi vom ave a ne teme la început și a ne căi la urmă!

Căci, dacă ei vor afla de bine, ca la splendoarea și pompa festivităților să se mai adăugă ca un decor senzațional și strălucirea baionetelor gendarmărești, nouă puțin are să ne pese!

Nu noi fi-vom cei păcăliți. Din contră un atare pas nesocotit ar fi o nouă și neres-turnabilă dovadă pentru întreaga Europă, că într'adevăr: Maghiarii, deși împregiuruiți de o mie de ani deja de cultură și civilizațiune, s'au schimbat totuși numai la exterior, în înfățișare, în adăncul sufletului lor însă, sînt tot atît de animați de barbarism, ca și la năvălirea lor aici.

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrei Baltes**.
Proprietar: Pentru **T. L. Albini** sub sechestru:
Iosif Marschall.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII
Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 90.000.
Depuneri fl. 900.000. Circulația anuală fl. 10.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solveste 5%
interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solveste institutul separat.
După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc
îndată la pesentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuează momentan
după sosirea comanda.

[896] 7—50

Direcțiunea institutului.

[3631] 4—12

Kathreiner
CAFEA DE MALTA KNEIPP

Secapătă pretutindeni - 1/2 Chilo 25 cr.

Ce e
a lui Kathreiner
cafeaua de maltă Kneipp?

Aceasta e o cafea adevărată pentru
familie și sănătate, care prin
modul de fabricație a lui Kathreiner
are plăcutul gust de cafea de boane și
numai prin acesta, fără de celelalte
avantajii, se deosebește această cafea de
maltă de toate celelalte produse.

Cafeaua Kathreiner este cel mai
gustos, sănătos și ieftin surrogat la
cafeaua de boane. E un produs curat al
naturii în boane întregi și se usează cu
mare avantaj în locul celei măcinate,

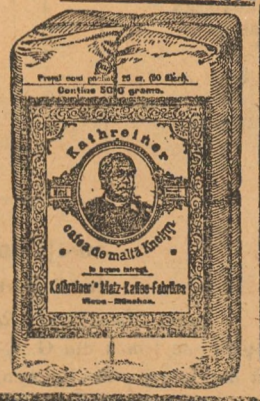
în locul acelor surrogate pentru cafea, cari sunt pentru publicul cumpărător necontrolabil, și cari prin cercetări oficiale sau dovedit adese de falsificate prin adaosuri străine. Începând cu o terțialitate, se poate amesteca mai târziu cafea de boane cu cafea Kathreiner, și astfel pe lângă efectul neprețuit asupra sănătății, dobândești și un câștig în fiecare gospodărie.

Cafeaua Kathreiner este recomandată de cei mai renumiți medici și zilnic se dovedește ca un bun mijloc de consumat în institute publice și în sute de mii de familii. Și pură adică fără adaos de cafea de boane, cafeaua Kathreiner este cel mai excelent mijloc de întărire precum și cel mai sănătos, ușor de consumat și totodată o beaură gustosă.

Nici o gospodină conștientă sau mamă, nici un iubitor de cafea în genere, se nu întârzie, ca pentru propria sănătate să se folosească de cafeaua de maltă Kneipp. Numai să fie cu luare aminte la netrebnicele imitațiuni, prin cari publicul meru este expus înșelăciunii și să considere la cumpărare marca de pe pachetele originale albe cu numele

Kathreiner!

Precauțiune! În interesul propriu nu lăsați se fiți
momiți! Veritabilul „Kathreiner” nu poate și nu-l permis
se se vândă cumpenit, sau în altfel de pachetăgiu.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA” ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[808] 4—

asigurăză prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliile etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1891 fl. 905,194.22	în a. 1870—1891 fl. 697,207.44
în a. 1892 „ 48,911.78	în a. 1892 „ 57,791.88
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
Suma fl. 1,045,365.05	Suma fl. 867,777.60

1,913.142 fl. 62 cr.

Conform bilanțului pentru 1894 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
920.257 fl. 36 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslășiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu,
(Strada Cismădei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov
(H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Pentru „Institut Tipografic” T. Liviu Albini sub sechestru: Iosif Marschall.

Un candidat de advocatură

și
Un cancelist

afă imediat aplicare în cancelaria subscri-
sului pe lângă condițiuni favorabile.

Dr. Octav. Russu,
adv. în Sibiu. [898] 3—3

Agenti

cari se cercetează mușterii privați pentru pro-
visione înaltă cu rolouri de lemn și jaluzii
fabricat nou, premiat de șese ori. Offert. cu
referințe către C. Klem, Fabr. de jal. în
Braunau i. B. (Etabl. 1878.) Cel mai mare
etablissement de brânză aceasta. [536] 6—6

Pulvere Antiseptică de dinți

și
Elixir Antiseptic de gură și de dinți

de Dr. Ioan Cuparescu, medic-
dentist practic în Viena.

Mijloace foarte bune pentru curățirea
dinților și sterilizarea gurei. Coman-
dele se fac dela [697] 10—10

Aurel Nemeș,

apotecar,

Viena, IX., Spitalsgasse 7.

Prețul unui flacon de Elixir face 90 cr.
și al unei scatule de Pulvere 50 cr.

Poate se trăească fără grije!

Cel-ee 'și-a procurat coșnițele mele
de stupărit, cari au patentă liberă în
toate statele din Europa, după al meu
sistem o coșniță aduce un venit de
20—30 fl. anual. Costul unei coșnițe e
fl. 5.50. [3605] 11—12

O carte cu explicațiune 50 cr.

Rónay Lajos,

Szóllós-Györök. Somogy.

De medicii
recomandate cu laudă

A fi scutit de suferințe

De mii de inși
recunoscute cu mulțumită

este cea mai mare dorință a tuturor debilităților precum și a bolnavilor. Se se folosească deci

Preparatele de maltă ale lui Johann Hoff

cari de 48 de ani s'au dovedit de excelente.

Bere extract de maltă pentru
sănătate.

La însărcinarea principesei Caro-
lath vîrșă a trimite încoace o can-
titate de bere extract de maltă.
Dora Neckermann, Florența.

Rog cu grăbire 50 sticle de bere
extract de maltă.

Obrișt Perticari, București.
(Palatul regal).

VIENA.

I., Bräunerstrasse Nr. 8.

Ciocoladă de maltă pentru
sănătate.

Ciocolada d-voastră de maltă este
cea mai excelentă ce o cunoșc; merită
cea mai înaltă a mea stimă. Eu în
totdeauna am aplicat această plăcută
beaură cu succes în contra slăbirii
stomacului și a organului de mis-
turare, în contra anemiei și a debi-
lităților în genere.

Dr. Nicolai,
medic practic în Triebel.

Extract
concentrat de maltă.

Extractul d-voastră de maltă 'mi-a
pruit exemplar, primind din nou apetit,
încât mâncările nu mai împovărează sto-
macul. Acest succes favorabil mă face
a spera, că prin folosirea mai departe
a acestei beauri binefăcătoare mă voi
însănătoși cu deservire.

C. Kürbs, Gräfenthal.

Bomboane
de maltă pentru piept.

Admirabilă a fost delăturarea tusei
mele prin bomboanele d-voastră de
maltă.
de Zedlitz-Neukirch, Waldenburg.

Bomboanele d-voastră de maltă îi
privesc foarte bine soției mele care su-
feră de asthmă.

Busch, preot, Weischütz.

pentru Sachsonia,
Grecia și România.

Prospecte gratis și franco.

Deposite la: J. B. Misselbacher, Frații Fr. Jahn, G. W. Grohmann, în toate farmaciile și prăvăliile de delicatose.

Loteria maghiară de classe

35.007 câștiguri în sumă totală de 7,932.000 coroane.

Cel mai mare câștig în cazul
cel mai favorabil

UN MILION de coroane.

[804] 3—3

II. classă.
Tragerea dela 11—14 Martie 1896.

Câștiguri	Coroane	Coroane
1 la 100.000=	100.000	
1 „ 60.000=	60.000	
1 „ 40.000=	40.000	
1 „ 30.000=	30.000	
1 „ 20.000=	20.000	
1 „ 15.000=	15.000	
1 „ 10.000=	10.000	
2 „ 8.000=	16.000	
8 „ 4.000=	32.000	
10 „ 2.000=	20.000	
13 „ 1.000=	13.000	
100 „ 400=	40.000	
860 „ 200=	172.000	
9000 „ 120=	1,080.000	
10.000	Câștiguri laolaltă	1,648.000

Prețurile losurilor ce se pot pro-
cura pentru clasa a II-a.

1/1 1/2 1/10 1/20
fl. 40.— 20.— 4.— 2.—

Prețurile losurilor complete pentru
clasa a II-a și a III-a.

1/1 1/2 1/10 1/20
fl. 60.— 30.— 6.— 3.—

Pe lângă aceste prețuri originale pentru
losuri mai sînt a se trimite la coman-
darea losurilor de clasa a II-a pentru
porto de epistole recom. 25 cr., la coman-
darea de losuri complete pentru porto
recom. și 2 liste de tragere 40 cr.

III. classă.
Tragerea dela 12—28 Maiu 1896.

Câștiguri	Coroane	Coroane
1 premiu de 600.000=	600.000	
1 la 400.000=	400.000	
1 „ 300.000=	300.000	
1 „ 200.000=	200.000	
1 „ 100.000=	100.000	
2 „ 40.000=	80.000	
2 „ 20.000=	40.000	
5 „ 10.000=	50.000	
10 „ 8.000=	80.000	
34 „ 6.000=	204.000	
100 „ 2.000=	200.000	
200 „ 1.000=	200.000	
2650 „ 200=	530.000	
22.000 „ 150=	3,300.000	
25.007	Câștiguri și 1 premiu	6,284.000

Losuri recomandă și trimite pe lângă trimiterea anticipativă a taxei sau și cu rambursă

Carl Heintze, Budapest,

Servitenplatz 3.

Telegram-Adresse: LOTTOHEINTZE BUDAPEST.

Servitenplatz 3.

Societate de asigurare din Niederlanda

Algemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lyfrente
în Amsterdam.

Representanța generală pentru Ungaria:

Budapesta, Kerepesi-út Nr. 1. (Palatul teatrului național).

Director: Ludovic de Tolnay,

consilier ministerial și deputat dietal.

[817] 1—12 Secretar general: Emeric Stignitz.

Cu sfîrșitul anului 1894 s'au făcut asigurări în preț de 94 milioane coroane.

Referențe: Banca maghiară generală de credit.

Extras din tarife

Capitalul solvibil după trecerea din viață							Capitalul solvibil imediat după 20 ani dela asigurare sau și imediat după o moarte și mai timpurie							
cr.	Premiu după o 100 coroane													
25	1.80	34	2.30	43	3.16	52	4.66	25	4.11	34	4.22	43	4.56	
26	1.84	35	2.38	44	3.30	53	4.88	26	4.12	35	4.24	44	4.61	
27	1.88	36	2.46	45	3.44	54	5.12	27	4.13	36	4.27	45	4.67	
28	1.93	37	2.54	46	3.59	55	5.37	28	4.14	37	4.30	46	4.74	
29	1.98	38	2.63	47	3.73	56	5.64	29	4.15	38	4.33	47	4.80	
30	2.03	39	2.72	48	3.91	57	5.93	30	4.16	39	4.36	48	4.92	
31	2.09	40	2.82	49	4.08	58	6.24	31	4.17	40	4.39	49	5.02	
32	2.16	41	2.94	50	4.26	59	6.57	32	4.18	41	4.45	50	5.10	
33	2.23	42	3.04	51	4.45	60	6.97	33	4.20	42	4.50			

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.